

[Bilgrav-Nielsen]

sige er meget stramt, men som jeg bestemt også mener skal bedømmes positivt.

Det er positivt, at underskuddet på statsfinancerne kraftigt nedbringes, som det også var tilfældet i de 3 foregående år. Mens underskuddet på statsfinancerne i 1983 udgjorde godt 10 pct. af bruttonationalproduktet, vil det i 1986 komme til at udgøre ca. 2,3 pct. Dette resultat viser klart, at dansk økonomi er inde i en meget positiv udvikling.

Forbedringen i økonomien er blevet brugt til at reducere kasseunderskuddet og ikke til at øge de offentlige udgifter. Det radikale venstre mener, at denne linje er rigtig og nødvendig, og vi mener, linjen skal fortsættes, indtil der igen er balance i dansk økonomi, dvs. indtil både det indenlandske underskud og underskuddet over for udlandet er fjernet. Derfor er det også vigtigt for det radikale venstre at advare imod, at vi under det forløb, som forestår de næste 5-6 år, skubber anlægsinvesteringer ind, som ikke alene kan betyde en risiko for den samlede økonomi, men som i høj grad også kan være en risiko for andre projekter, som det offentlige skal beskæftige sig med, og her tænker jeg - aktualiseret af en beslutning, der skulle være truffet i venstres folketingsgruppe - på Storebæltsbroprojektet.

Det, jeg godt vil have svar på fra venstre, er, om det er rigtigt, at venstre har truffet en beslutning om, at nu skal man hurtigst muligt bygge en fast forbindelse over Store Bælt, og om det er rigtigt, at det projekt, venstre ønsker bygget, er det store, det dyreste, det såkaldt forkromede projekt. Er det sådan, at der nu er et stærkt ønske hos venstre - i så fald må det omfatte både økonomiministeren, udenrigsministeren, hr. Fogh Rasmussen og hr. Svend Heiselberg - om, at det nu er dette projekt, vi skyndsomst skal gå i gang med - hverken mere eller mindre? At det projekt, venstre ønsker, altså heller ikke er det, som hr. Nyboe Andersen i sin rapport om økonomien i Storebæltsforbindelsen har peget på, det projekt, der kun er halvt så dyrt, men som efter hr. Nyboe Andersens opfattelse samfundsøkonomisk er langt stærkere, nemlig biltogsforbindelsen, men at venstre vil have den store, faste forbindelse, og jeg må forstå, at det er noget, der skal ske nu.

Det er vigtigt for det radikale venstre, at vi får svar på disse spørgsmål. Det er vigtigt for

os at understrege, at vi ikke mener, der er logik i én dag at gennemføre klare, konsekvente begrænsninger over for bygge- og anlægsaktiviteten og så kort efter beslutte sig for en så stor udgift i den offentlige sektor. Jeg skal her understrege, at vi selvfølgelig ikke tror på de filosofier, som jeg har set også en nuværende minister gøre sig til talsmand for, nemlig at dette kan gennemføres, uden at det overhovedet berører den danske samfundsøkonomi.

Jeg mener, man skal være opmærksom på, at de næste 6-7 år ifølge finansredegørelsen er vanskelige år, år, som vi skal bruge til at komme af med vore underskud. Vil man virkelig skubbe dette projekt ind til gennemførelse i disse 6-7 år, tror jeg, man står over får både betydelige økonomiske og betydelige politiske vanskeligheder.

Det radikale venstre er fortsat parat til at medvirke til, at der gennem en balance i dansk økonomi bliver skabt større handlefrihed, for det er jo stort set det, det drejer sig om, en handlefrihed, der igen kan føre til, at vi kan øge den samlede velstand i det danske samfund.

Der er nok nogle, der mener, at en stram udgiftspolitik og et uændret udgiftsniveau, som vi nu har oplevet det igennem 3-4 år, er udtryk for stagnation, for noget negativt. I det radikale venstre mener vi ikke, at dette er tilfældet - eller behøver at være tilfældet. Vi mener, at der gennem en decentralisering i den offentlige sektor, gennem modernisering og effektivisering af arbejdsgangen og gennem nye styringsmekanismer er gode muligheder for at øge aktiviteten selv med disse snævre udgiftsrammer, og vi mener i øvrigt, at der gennem omprioriteringer stadig er mulighed for, at man inden for de eksisterende rammer kan tage nye initiativer og forstærke indsatsen på kendte områder.

Hvis vi kigger i den publikation, som hedder »Småtryk nr. 45« - det er den tekniske betegnelse for en redegørelse for samfundsøkonomien i 1986 - kan vi se, at det har været muligt i de forløbne 3-4 år at gennemføre meget positive omprioriteringer inden for den offentlige sektor, omprioriteringer, som jeg har set beskrevet i det socialdemokratiske arbejdsprogram, hvor man også erkender, at man er nødt til at regne med stort set uændrede udgiftsrammer i en række år.